

For at få en bindende forhåndsbesked skal der betales en afgift på 1.500 kr. (i 1997). Derudover kan der opkræves en tillægsafgift, hvis den påtænkte disposition har et betydeligt økonomisk omfang eller det er særligt arbejdskrævende at give den forhåndsbesked, der er bedt om. Reglerne om tillægsafgift er fastsat i bekendtgørelse nr. 859 af 22. oktober 1992 om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål. Såvel «grundafgiften» som en eventuel tillægsafgift tilbagebetales, hvis anmodningen om forhåndsbesked afvises eller trækkes tilbage.

Til belysning af det stillede spørgsmål kan der udmeldes syn og skøn ved byretten.

Gældende ret – tavshedspligt

For dem, der virker indenfor den offentlige forvaltning, gælder der en almindelige tavshedspligt efter § 27 i forvaltningsloven, jf. § 152 og §§ 152 c-152 f, i straffeloven. Denne tavshedspligt er betinget.

For skatte- og opkrævningsmyndighederne gælder derudover efter § 44 i statsskatteloven og § 87 i kildeskatteloven en ubetinget tavshedspligt overfor uvedkommende med hensyn til visse oplysninger, de som led i deres arbejde bliver bekendt med. Denne tavshedspligt omfatter såvel læge medlemmer af en skattemyndighed som eventuel medhjælp for en skattemyndighed.

Denne særlige tavshedspligt indebærer bl.a., at skattemyndighederne ikke kan udlevere sådanne særligt tavshedsbelagte oplysninger til private, der ikke er part i sagen.

Lovforslaget

Ordningen med omkostningsdækning i skattesager går tilbage til 1984. Den blev oprindelig udført som en tilskudsordning, der alene omfattede udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved at få prøvet en skattesag for domstolene. Samtidig blev det bestemt, at udgifter til sagkyndig bistand i skattesager ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

I 1993 blev omkostningsdækningsordningen udvidet til også at omfatte udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved klage til Landsskatteretten. Samtidig blev der åbnet for, at Landsskatteretten efter en konkret bedømmelse i den enkelte sag kan beslutte, at udgifter til syn og skøn i sagen skal dækkes fuldt ud – og ikke kun delvist.

Skatteministeren tilkendegav under lovforslagets behandling overfor Folketingets Skatteudvalg, at der de første tre år efter indførelsen af omkostningsdækning i Landsskatteretssager årligt ville blive udarbejdet en rapport til skatteudvalget om erfaringerne med den ændrede omkostningsdækning. Sådanne

rapporter er tilsendt skatteudvalget, jf. folketingsåret 1994-95, Alm. del – bilag 107 og 356 samt folketingsåret 1995-96, Alm. del – bilag 496.

På baggrund af disse rapporter der bl.a. viser, at udgiften ved omkostningsdækningen i Landsskatteretssager kun blev ca. 2/3 af den forventede udgift, og på baggrund af en erkendelse af at der kan være sager i skatteankenævn af en sådan kompleksitet, at det kan være velbegrunderet, at klageren søger sagkyndig bistand allerede på dette tidlige stadium, stilles der forslag om at udvide den gældende omkostningsdækningsordning til også at omfatte skatteankenævnsager.

Det er dog fortsat regeringens opfattelse, at der i den langt overvejende del af skatteankenævnsagerne ikke er brug for sagkyndig bistand. Det har bl.a. sammenhæng med, at der i reglerne for sagsbehandlingen i skatteankenævn er indbygget mange retssikkerhedshensyn. Det er derfor ikke hensigten at ændre sagsbehandlingen i skatteankenævnene i retning af, at klageren fremover forventes at have sagkyndig bistand.

Som reglerne om omkostningsdækning er i dag, ydes der kun tilskud til nettoudgifter vedrørende skattesager. Dækkes en tilskudsberettiget sagsomkostning fra anden side, f.eks. af et legat fra en fond, reduceres beregningsgrundlaget for tilskuddet efter omkostningsdækningsloven med fondslegatet. Samtidig beskattes klageren af legatet, således at der foreligger en slags »dobbeltbeskatning«.

Det foreslås at ophæve denne virkning ved at gøre tilskud fra almennyttige fonde til dækning af tilskudsberettigede udgifter til førelse af skattesager skattefrie, når tilskuddet anvendes til formålet.

Det foreslås i øvrigt at samle reglerne om omkostningsdækning og bindende forhåndsbesked i skattestyrelsesloven, tilligemed reglerne om skattemyndighedernes særlige tavshedspligt. Derved samles de væsentligste skatteprocesregler i een lov - uden at denne bliver voldsomt stor – med deraf følgende regelforenklinger.

I den forbindelse foreslås, at der fremover som udgangspunkt skal kunne gives bindende forhåndsbesked om alle spørgsmål, som Ligningsrådet har kompetence til at afgøre konkret med klageadgang til Landsskatteretten (dvs. bortset fra bevillings- og dispensationssager), og ikke – som i dag – kun indenfor en række nærmere angivne sagstyper. Det foreslås tillige, at der skal kunne indhentes en bindende forhåndsbesked om den skattemæssige virkning for andre end spørgeren af en af denne påtænkt disposition, og ikke – som i dag – kun om de skattemæssige virkninger af dispositionen for spørgeren. Det fore-